

ЛИЦА:

АНТОНИО (столар)

ЂЕПЕТО (столар)

ПИНОКИО (лутак)

УМБЕРТО (луткар)

ХРОМА ЛИСИЦА (лопов)

ЂОРАВИ МАЧАК (лопов)

ВИЛА

ГАВРАН (лекар)

СОВА (лекар)

ЗРИКАВАЦ (лекар)

ПАС

РИБАР

СЕЉАК

НАРАТОР

СЦЕНА I

(Антонијева радионица, просторија препуна полица које су попуњене алатом и довршеним и недовршеним луткама. На зидовина светле пертолејске лампе)

АНТОНИО (разговара сам са собом):

Шта је овом парчету дрвета? Искаче ми из руку! Да не знам да је дрво, помислио бих да је живо биће. (Замахне да га баци, врата се отварају и улази мајстор Ђепето.)

ЂЕПЕТО: Здраво Антонио! Како си? Годинама те нисам видео. (рукују се.)

АНТОНИО: Здраво, Ђепето! Видиш ли овај комад дрвета?

ЂЕПЕТО: Да, сасвим обично парче дрвета.

АНТОНИО: Хм, кажеш, обично! Али ја не мислим тако. Ја мислим да је необично! Мислим да је живо!

ЂЕПЕТО (изненађен): Како то мислиш, живо? Не разликује се ништа од осталих парчића дрва. (неки танак гласић довикне му: "Хи! Хи! Хи!") Чујеш ли то, Антонио? (Осврће се на све стране.) Зар се неко не смеје?

АНТОНИО: То смејучкање слушам целог јутра. Схваташ ли? Целог јутра! Тако да сам скоро уверен да ми се ово парче дрвета подсмева. (Опет се зачује танак гласић: " Хи! Хи! Хи! Хе! Хе! Хе!") Чујес ли сад? Реци сада да није живо!

ЂЕПЕТО (снебива се): Знаш, Антонио, желим да направим лутку и да кренем с њом по свету да зарадим нешто новца. Можеш ли ми позајмити једно парче дрвета? (Гледа у парче које Антонио држи.)

АНТОНИО (пресрећан што ће се ослободити непослушног парчета дрвета): Ево ти, Ђепето! Ово парче дрвета биће као створено за такву лутку. Узми га, док га нисам бацио у ватру.

ЂЕПЕТО (радосно): Антонио, баш сам хтео да те замолим да ми га даш. Много ти хвала. Како је дивно и без чворова. (узима дрво.)

АНТОНИО: Хвала теби, Ђепето! Срећан сам што сам га се ослободио.

(Опет се чује танак гласић: " Хи! Хи! Хи! Хе! Хе! Хе! ")

ЂЕПЕТО : Збогом, Антонио! И хвала ти за све. (Одлази.)

СЦЕНА II

(Ђепетова радионица. Мања и сиромашнија алатом и луткама од Антонијеве радионице. Једном лампом је осветљена која има мали пламен)

ЂЕПЕТО (расположено): Од овог дрвета направиху лутку какву свет још није видео. (Прадано ради

и лутка полако добија свој облик) :Тако, а сада да јој причврстим још само главу. Ето, и то је готово!
Баш је лепа! Сада треба да јој дам неко лепо име. (размишља са прстом на челу)

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com